

[Margrete Auken]

retning, men er en servicefunktion i vort samfund, så dette samfund fungerer.

Jeg var meget glad for at høre, at man ville tage et hensyn til dagbladene. Vi ved jo alle sammen godt, at den eneste avis, der ville overleve, hvis ikke postvæsenet førte denne fremragende form for kulturpolitik, sandsynligvis ville blive Kristeligt Dagblad, som de store aviser ville lave en eller anden særordning for; ingen af de øvrige små aviser ville have en chance i den hårde konkurrence, som finder sted. Det er en fremragende form for kulturpolitik, som netop ikke kan bruges til specielle målsætninger: vi ser, at det er både høje og venstre og midten, der får støtte af det, og at det altså sikrer en bedre og bredere nyhedsformidling. Så på dette punkt var det endda meget glædeligt at høre, at man havde den bagtanke ikke at forhøje specielt for dagbladene.

Hvad angår de adresseløse forsendelser, er det meget vanskeligt at gennemskue, hvordan de ligger økonomisk. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg synes, det virkelig er en plage, at så meget vælter ind og forurener vore dørmåtter i et kolossalt og stadig stigende omfang, og jeg kan forstå på P&Ts femårsplan, at de regner med, det vil blive endnu meget værre. Der er nok et punkt, hvor jeg føler det ikke er særlig heldigt, at vi fra det offentlige side fremdeles gør det billigt og nemt, at vi skal vade rundt i disse dynger af reklamer og tilsvarende ting. På den anden side kan der være den pointe i det, at man derved er med til at holde systemet kørende, og derfor skal vi foretage nogle afvejsninger her, men det bliver et af de punkter, som vi fra SFs side vil bore en anelse i, så vi kan se, hvordan regnskabet ser ud, og hvad det vil betyde, at de adresseløse forsendelser i hvert fald ikke giver underskud.

Til sidst vil jeg sige til de foregående talere, at den demagogi, man lagde ud med før i forbindelse med naturen – det var hr. Ivar Hansen – nu viser sig atter en gang her, hvor man vil på straffeekspedition mod postvæsenet, skønt alle forleden dag var enige om, at den var gal, og der også var almindelig enighed om, at ledelsen havde sin del af ansvaret. Denne skolemesterfacon – hvor man svinger pisken og siger: kan I så se at få det i orden! Og hvor svaret, når man spørger hvordan og hvorfor, lyder: fordi jeg siger det! – den kender vi fra den sorte skole, og

den har aldrig fremmet andet end elendige løsninger og dårlige arbejdsvilkår. Naturligvis skal vi ikke på denne barnagtige måde sige, at nu skal de ikke have den selvfølgeligelige regulering af taksterne. Jeg synes, det er en leflende og populistisk manér at omgås en alvorlig sag på.

Lone Dybkjær (RV):

Der ligger jo bag denne sag lidt forligshistorie, og det skal jeg ikke repetere her, men blot sige, at det som bekendt ikke er forligsstof. På den anden side må vi også konstatere, at provenuet allerede nu er indarbejdet i finansloven, og at der er behov for det provenu, kan der vist ikke være nogen der er i tvivl om. På den anden side vil vi i udvalget gerne lytte til de diskussioner, der kan komme om eventuelle ændringer inden for samme provenuramme.

Jeg vil dog sige, at det havde været lettere, som også andre ordførere har været inde på, at motivere disse forhøjelser af posttaksterne over for befolkningen, hvis det rent faktisk var sådan, at brevene kom ud. Og jeg vil også understrege, at jo hurtigere det arbejde, der er sat i gang i forbindelse med postvæsenet, kan foregå, jo lettere gang vil dette lovforslag få fra vor side.

Bollmann (CD):

Lovforslaget om forhøjelse af posttaksterne kommer jo på et tidspunkt, hvor postvæsenets forhold i allerhøjeste grad har været i fokus her i tinget. En gennemførelse af forslaget medfører, som det fremgår, forhøjelse af en række takster og gebyrer for breve, postkort, pakker m. v.

Det er rigtigt, at disse forhøjelser har været drøftet mellem forligspartierne gennem nogen tid. Det er også en kendsgerning, at forslaget ikke har helt det samme udseende som første udkast. CD har i denne forbindelse lagt megen vægt på, at avisportoen ved denne lejlighed blev friholdt for yderligere omkostningsfordyrelse, idet vi har følt, at en del af pressen har haft rigelige økonomiske vanskeligheder. Selv om tidspunktet til at tale om mere direkte pressestøtte måske ikke er inde, ville vi altså på den anden side nødig give dødsstødet til de økonomisk svageste dele af pressen ved denne lejlighed. Det må erkendes, at regeringen har været imøde-